Deuteronomium 31:8

De HEERE nu is Degene, Die voor uw aangezicht gaat;
Die zal met u zijn;
Hij zal u niet begeven, noch u verlaten;
vrees niet, en ontzet u niet.

Fahazavana

6 maanden geleden kwam Fahazavana als kleine baby bij ons aan de poort, samen met haar moeder. Ze had een hydrocefalie en daar zijn we mee aan de slag gegaan. Ze komen in Zijn moeder was toch nog zo jong geweest om zelf voor haar kind te kunnen zorgen. Ze was ook zelf de zorg voor haar kind niet toe in staat om voor haar baby een voldoende voeding konden voorzien.

Fahazavana en zijn vader werden opgenomen binnen het project. Zijn vader ging bij ons werken, terwijl Fahazavana overdag de zorg kreeg van een verpleegkundige. Buiten dat had zijn vader zelf de zorg voor hem op zich.

Nu, zes maanden later, is Fahazavana een sterke en gezonde jongen. We durfden het aan om de shunt bij hem te laten gaan. Voor vader was dat best een spannende stap, maar door bemoedigingen heeft hij zelf de zorg op zich genomen. Ook de komende tijd blijven we hen begeleiden. Fahazavana heeft nog een fysiotherapie binnen Hakon en wanneer Fahazavana medische hulp nodig heeft, zullen we hen daarin blijven helpen.

Bij hen terugkerend, was ook overgrootmoma ontzettend dankbaar en ontroerd om haar achterkleinkinderen weer te zien. Ze had niet verwacht hem nog levend terug te zien.

Vakantie Bijbelclub + speciale afsluiting

Van 6 t/m 10 oktober maakte was er voor de kinderen (3-6 en 9-14 jaar) 's-ochtends de Bijbelclub.

Handen wassen, luisteren naar het Bijbelverhaal, bijpassende kleurplaat, activiteit, drinken met wat lekkers en samen zingen.

De leiders konden zich aanmelden voor verschillende programma's:
- Bijbels onderwijs
- Engels onderwijs
- Praktijklessen (naaien, matten vlechten, bouwmeiker, timmerman)
- Lees-les-les en schrijven

Op vrijdag- en zaterdagmiddag oefende het koor voor de bijeenkomst op zondagavond.
Ook leerden ze volleyballen, dat werd bijna elke middag gespeeld.

Omdat we dus heel veel met de jonge Malagasy aan tafel kiken in de afgelopen maanden, hadden we een speciale vakantie afsluiting voor hen, namelijk: een dagje naar Ifasen bij de zee!

Zeecontainer

Wat is er de afgelopen tijd ontzettend veel ingezameld voor de zeecontainer die inmiddels onze kant op komt! We zijn verwonderd en soms gewoon even stil van de enorme bewogenheid die dit heeft losgemaakt.

Inmiddels is de container gesloten en onderweg naar ons. Spullen voor de kliniek, materialen voor het project, maar ook dingen voor ons persoonlijk. En heel veel kinderkleding. Dat is hier ontzettend welkom, want een goedkkt kledingstuk vinden op de markt is soms echt zoeken naar een spald in een hooiberg. Eigenlijk geldt dat voor veel dingen die hier nodig zijn.

Het is aneuzerlijk om iedereen persoonlijk te bedanken, maar weet dat we ontzettend dankbaar zijn voor iedere vorm van hulp die is gegeven.

Denk aan Frank Timmerman, bij wie het allemaal begon. Aan drie Rijssense bedrijven die de kosten van de container en het verschepen op zich namen. Aan Medic, dat spullen voor de kliniek doneerde, en aan de verschillende verzorginghuizen en scholen waar de materialen beschikbaar stelden.
Ook de verkoudungenpraktijk Rijssen-Holten en huisartsenpraktijk Hellendoorn, die ieder een echografie apparaat beschikbaar stelden voor de kliniek.
En natuurlijk alle mensen die hielpen om het (bijna al te strapse, geld daarvoor bij elkaar te krijgen. Door acties, giften, aanschaffen en iedereen die heeft geholpen niet het verzamelen en inpakken.

Aan iedereen die op welke manier dan ook dit heeft bijgedragen: heel hartelijk dank!

We zien uit naar het moment waarop de container in Madagaskar aankomt en we al deze spullen mogen gaan gebruiken op de plek waar ze zo hard nodig zijn.

Edika

Een baby'tje van vijf maanden oud, die slechts 3,4 kilo weeg. Een heel mager en kwetsbaar baby'tje, waarbij het grootste deel van zijn gewichti verzorgstaat werd door de vele vocht in zijn buik. Edika had een hydrocefalie de waarop of wij konden helpen bij zijn waterhoofd. Dit vocht we graag doen.

Hij was echter zo zwak, dat hij eerst opgenomen moest worden in het ziekenhuis in Vangaindrano. Toen de dokter vond dat Edika stabiel genoeg was, gaf hij toestemming om hem naar de hoofdstad te laten vliegen, waar specialistischer hulp gebieden kan worden.

De MAF kon de volgende dag al vliegen. Wat waren we dankbaar dat dit zo snel gereegeld kon worden!
Edika ging samen met zijn moeder, een verpleegkundige en een kinderverkoker was Hosanna op weg.

In de hoofdstad kreeg hij direct ondersteuning en medicatie en leek alles volgens plan te verlopen. Plotseling merkte zijn moeder dat zijn mentale operatie (iets wat hij nooit deed) en sloeg ze alarm.
Hoewel de artsen er meteen bij kwamen en begonnen te reanimeren, heeft dit Edika niet meer mogen baten.

Toen kwam het onverwachte bericht bij ons: Edika was overleden.

Wat een verdriet en wat een grote teleurstelling. We hadden zo gehoopt en gebeden dat Edika in de hoofdstad genezenid zou kunnen worden.
Maar het was kwetsbare toestand hadden we goede hoop. Het bop zo anders dan we hadden verwacht..

Edika is door velen opgedragen in gebed. Ook in de laatste uren van zijn leven zijn er gebeden rondom dit kleine boes, ook al hebben we hem niet mogen zien herstellen.

Bij terugkomst uit Tana vertelde de familie dat Edika eerst bij ons op Hosanna zou komen en we daar een dienst zouden houden met onze dierbaren, hoewel de familie niet erg veel met de kerk deed. Dat vonden we erg mooi.
We realiseren ons gelukkig maar al te goed dat we niet zelf de uitvaart zullen leiden, maar we zijn dankbaar dat we dit voor de familie mochten doen.

De dominee sprak over Job 1:21:
"De HEERE heeft gegeven, de HEERE heeft beroofd, door genade, de Heere zij onze dienaar.
De dagen ervan stonden in het teken van condoleren en begraven waarin de familie ons heel nauw betrok. Dit is in de Malagasy cultuur een ontzettend belangrijke periode en moet echt in de familieschap gebeuren. Dat de familie het van zo nauw bij betrok, betekend voor ons dat we zijn opgenomen door de locals in onze woonplaats.

De familie zei: "We mogen niet te verdrietig zijn, want dan staan we de meere misschien in de weg. Hij bestaat dat het tijd was om Edika uit het leven te halen, en wie zijn wij om daar tussen te gaan staan".

Frantinah op Project Hosanna

Zaterdag 13 september stond de 5-jarige Frantinah bij onze poort. Met een klein rugzakje met haar weinige kleren vroeg ze: "Mag ik op Hosanna komen wonen?"

Achter die eenvoudige vraag schuilt een verdrietig verhaal. Frantinah verloor haar moeder toen ze nog maar twee maanden oud was. Haar vader is psychisch ziek en haar tante, die nu voor haar zorgt, is al langere tijd ziek.

Bij Hosanna vragen we ons niet alleen af OF we een kind helpen, maar vooral hoe we iemand het beste kunnen helpen.

Hoe beoordelen we zo'n casus?
- Is het een sociaalcasus?
- Is er een medische oorzaak naar?
- wat is er mogelijk in de familie?
- wat kunnen we doen om het gezin te ondersteunen?
- komt het kindje in aanmerking voor opvang binnen het project?

Voor Frantinah bleek er binnen de familie geen passende oplossing te zijn. Helaas komt dit vaker voor. Veel familieleden lenen ver zonder de armoedegrens en hebben daardoor zelf al te weinig om voor hun eigen kinderen te zorgen. Het gevolg is dat deze kinderen soms daardoor het risico om verwaarloosd of uitgebuit te worden.

Bala, die al zoin twee jaar bij ons woont en de familie kent, bevestigde haar verhaal. Samen met onze kinderverkoker Jocelina is hij bij de familie geweest om de benodigde informatie te verzamelen. Frantinah is nu bij ons op Hosanna en mag daar kind zijn. Ze maar ze niet alleen een bed en kleding vindt, maar ook geborgenheid, zorg en liefde.

Een geopende deur in de valleien

De afgelopen periode zijn zeven zendelingen op reizen lang uitgezonden geweest naar drie dorpen in de valleien.

Één van deze dorpen willen we er in het bijzonder uitlichten.
We hadden dit dorp inmiddels twee keer bezocht en merkte gezegd waren we so het vorige bezoek toegenaakt. We hadden gehoopt dat er iets van de boodschap was blijven hangen, maar daar zagen we weinig van terug. Daarom waren we eigenlijk niet van plan om naar dit dorp zendelingen te sturen.

Maar de Heere leidde het anders, de zendelingen moesten wél naar dit dorp.

Toen de zendelingen het dorp bereikten, waren de mensen erg achterdochtig. Ze hadden geen verwachtingen de gelegenheid om te vertellen uit Gods Woord.

Toen waren er enkele mensen die zeiden: "Wij willen hier graag meer over horen."
En vraag werd bij de zendelingen gelegd of de zendelingen mochten blijven. De leiders stemden hiermee in voor zondag ochtend.

Voor zondagochtend waren er zo'n 30 aanwezigen. Het was een bijzondere dienst. Niet iedereen zou zij alles kunnen gaan volgen, maar de aandacht was groot. Na afloop van de dienst kwamen de leiders naar de zendelingen toe om te zeggen dat ze graag wilden dat de zendelingen mochten blijven.

De zendelingen probeerden zich zoveel mogelijk aan te passen aan het leven in het dorp. Ze hielpen mee met het dagelijkse werk en wanneer daardoor steeds meer vertrouwen.

Al vanaf de eerste donderdagmiddag kwamen er behoorlijk wat mensen luisteren. Op zondag kwamen ook de vrouwen erbij. De donderdag daarop waren er zelfs kinderen aanwezig. Ellelie kinderen waren daarnaar met gaiten, omdat ze al zingt voor en kwam mgen verhogen werden gehouden.]

Wat ons bijzonder heeft geraakt, waren de verhalen van de Malagasy dorpsbewoners en zelfs enkele dorpsoudsten uitsproken: "Wij zijn erg blij dat jullie hier zijn en veel verhalen te vertellen."
In veel van deze afgelegen dorpen zijn dat helaas geen loze woorden. De drempel om daadwerkelijk voor een veel mensen kopen niet ons power rond.

Mensen zagen hun verlorende lavon en zamengen loken werkelijk te beseffen dat zij anders kunnen gaan worden. Er zijn zendelingen mogen vanuit het Evangelie horen dat ze behouden kunnen worden.
We weten dat alleen de Heere een zondaar werkelijk tot bekering en geloof brengen. We mogen vervwonderd zijn dat, waar wij zelf geen vervwachting meer hadden, de Heere was deur gaspand heeft.

De zendelingen hadden zaadjes voor groeiiun meegenomen. Aan het einde van hun verblijf werden deze gezamenlijk gezaaid. Maar niet alleen deze groeiessaadjes zijn gezaaid, ook het Evangeliehoad is gezaaid.
NIU: 2 meerblijven voor de geestelijke waadom in de valleien, zodat er vrucht gedragen mag worden!

Zo de Heere het wil en wij leven, hopen we begin oktober opnieuw naar deze dorpen te gaan. Opnieuw zullen zendelingen er blijven, dit maal ruim zoves weken.

Psalm 126:4-5

Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien.
Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en weenende;
maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.

Van de penningmeester

Bij deze willen we u weer op de hoogte brengen van de ontvangsten van de gehouden acties:

- Vrijdag 10 juli was de jaarlijkse sponsorloop de totale opbrengst was € 1.500,-
- Afgelopen weken hebben we spullen ingezameld voor het project, die per zeecontainer worden verscheept. Daarbij de vele gedoneerde spullen en financiële donaties konden we bovendien extra benodigdheden aanschaffen. Een

mooie bijdrage waarmee we het project samen verder helpen!
- Tijdens al deze acties nootsteo we nog op verschillende manieren en verkiezingen staan.

Het project en het onderhoud van familie Van Holst is, menselijke wijs gesproken, volledig afhankelijk van donaties. Wij zijn daarom ontzettend blij met de dankbaarheid welken dat de Franciellie situatie stallet is.
Uitoraard blijft uw ondersteuning nodig en zijn uw giften nog altijd van harte welkom!

DONEER

We vragen uw gebed voor

- De missie week, de zendelingen zullen dit keer niet te veel erheen gaan, maar weer de leiltkaater. Bid voor hen, maar ook hun gezinsthuiz.
- De kwamen bijna allemaal ziek terug.
- Frantinah: dat ze haar plekje mag vinden op het project.
- Ons nieuw het is nog met geluid om het visum te verlengen.

We zijn dankbaar voor

- Dat Fahazavana weer terug mocht keren naar hets.
- Dat zendingsmensen weer bereid zijn om terug te gaan naar de dorpen.

Hometeam Hosanna
hometeam@hosannamadagaskar.nl
www.hosannamadagaskar.nl

IBAN NL75 RABO 0177 0187 44
Ten name van: Stichting Kinan (Whilk)

Vergeet niet om bij een bankoverschrijving de naam van familie Van Holst te vermelden.